

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobce: **D. K.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený opatrovnící Mgr. M. Š.
bytem X

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR**
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 2. 2024, č. j. MPSV-2024/36512-911

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 2. 2024, č.j. MPSV-2024/36512-911 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou k Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 2. 2024, č. j. MPSV-2024/36512-911 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo ve výroku I. podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto jeho odvolání a bylo potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hlavní

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

město Prahu (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 4. 10. 2023, č. j. 49876/2023/AAC (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) a ve výroku II. bylo podle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu zrušeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 15. 11. 2023, č. j. 57319/2023/AAC.

2. Prvostupňovým rozhodnutím byla dle § 49 odst. 5 zákona č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pomoci v hmotné nouzi“) zamítnuta žalobcova žádost o dávku pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení podaná dne 24. 7. 2023.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce nesouhlasil s tím, že by jeho žádost byla podána účelově, namítal, že žalovaný vůbec nevzal zřetel na námitky uvedené v odvolání, dle kterých žalobce s opatrovníci nevedou společnou domácnost, společně neuhrazují náklady na bydlení, každý má svou nájemní smlouvu se samostatnými platbami na samostatný pokoj se samostatným vchodem ve velkém bytě. Žalovaný neakceptoval ani opakovanou žádost o vyloučení opatrovnice z okruhu společně posuzovaných osob, ani čestná prohlášení obou stran, žalovaný nevzal v úvahu ani názory právníků z MPSV, ČAK, GŘUP, sociálně právních poraden atd. Výsledkem veškerých jednání je, že invalida, epileptik s mentální retardací nedostal už 2 roky od státu ani korunu na jídlo či bydlení.
4. Žalobce považuje za nepřezkoumatelné odůvodnění napadeného rozhodnutí, dle kterého nelze být někomu opatrovníkem a zároveň tvrdit, že opatrovanec samostatně hospodaří. Žalovaný neuvedl, jaké má konkrétní důvody pro svá tvrzení, co zjistil o hospodaření žalobce a jeho opatrovníka. Funkce opatrovníka je taková, že opatrovanci umožňuje samostatně hospodařit a nakládat se svým majetkem, ač v případě takových záležitostí, při kterých by si mohl způsobit újmu na svých právech, opatrovanec jednat nemůže. Upozornil na úpravu v občanském zákoníku, dle které opatrovník není osobou blízkou opatrovance a nemá povinnost s ním společně hospodařit, právní jednání opatrovance, ke kterému není samostatně způsobilý, lze prohlásit za neplatná jen v případě, že si takovým jednáním způsobil újmu na svých právech.
5. Žalovaný tak z funkce opatrovníka dovodil něco, co z ní automaticky nevyplývá. To, zda žalobce a opatrovnice společně hospodaří, měl žalovaný zjišťovat a náležitě dokázat. Pokud tomu tak nebylo, je třeba vycházet z čestných prohlášení žalobce a opatrovnice. Slovy zákona č. 110/2006 Sb., o životním a existenčním minimu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o životním a existenčním minimu“) tak nebylo zjištěno nic, co by svědčilo o tom, že opatrovnice a žalobce společně hospodaří, společně hradí své potřeby a trvale spolu žijí, ani nebylo prokázáno, že jsou blízcí či vzdálení příbuzní. Žalobce k žalobě přiložil rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 19. 5. 2022, č. j. 28 Nc 22010/2021-60, kterým byl omezen na svéprávnosti a byl mu jmenován opatrovník.
6. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný uvedl, že se otázkou společně posuzovaných osob zabýval, okruh společně posuzovaných osob je stanoven v § 4 zákona o životním a existenčním minimu, dle § 4 odst. 1 písm. d) tohoto zákona se společně posuzují jiné osoby, které společně užívají byt, s výjimkou osob, které prokáží, že spolu trvale nežijí a společně neuhrazují náklady na své potřeby.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

8. Žalobce kromě čestných prohlášení nepředložil jiné doklady k prokázání skutečnosti, že společně neuhrazují náklady na své potřeby a společně nežijí. Žalovaný vzal v úvahu také další skutečnosti mu známé z úřední činnosti, a to že žalobce žije s opatrovníci ve společném bytě, vlastníkem bytu je dcera opatrovnice. Z řízení o příspěvku na péči je žalovanému rovněž známo, že opatrovnice žalobci poskytuje osobní péči a dohled, při sociálním šetření mimo jiné uvedla, že s žalobcem žije ve společné domácnosti. Nebyly osvědčeny prostředky, z nichž žalobce hradí náklady na živobytí a bydlení, nebyly osvědčeny příjmy a majetkové poměry opatrovnice. Žalovaný má proto s přihlédnutím k uvedeným skutečnostem za to, že nebylo prokázáno, že společně posuzované osoby spolu trvale nežijí a společně ne hospodaří, proto nebylo na místě vylučovat opatrovnici z okruhu společně posuzovaných osob. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Obsah správního spisu

9. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce podal dne 24. 7. 2023 prostřednictvím své opatrovnice Mgr. M. Š. (dále jen „opatrovnice“) žádost o doplatek na bydlení. K žádosti přiložil doklad o výši svých měsíčních příjmů, smlouvu o nájmu pokoje, příjmový doklad o platbě nájemného a poplatků a posudek o invaliditě. Žalobce dne 28. 7. 2023 požádal o vyloučení opatrovnice z okruhu společně posuzovaných osob. Součástí správního spisu je čestné prohlášení opatrovnice a žalobce, že nevedou společnou domácnost a ani společně ne hospodaří.
10. Správní orgán I. stupně výzvou ze dne 17. 8. 2023, č. j. 41843/2023/AAC opatrovnici vyzval, aby doložila vyplněné formuláře „Prohlášení o celkových sociálních a majetkových poměrech“, „Doklad o výši měsíčních příjmů“, „Informace o užívaném bytě“, „Ostatní společně posuzované osoby“, neboť je považována za společně posuzovanou osobou, dále má objasnit, odkud pocházejí prostředky žalobce na úhradu nájemného, opatrovnici poučil, že může být postupováno podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. V reakci na to opatrovnice uvedla, že žalobce je pro ni cizí člověk, jedná se o bývalého bezdomovce, kterému s manželem chtěli pomoci, s opatrovníci však netvoří společnou domácnost ani s ní ne hospodaří, žijí oddělené životy. Prostředky na bydlení žalobce získal na základě půjčky od soukromé osoby, což čestným prohlášením ze dne 24. 9. 2023 potvrdila paní B. P., která žalobci peníze zapůjčila, opatrovnice požadované vyplněné formuláře předložila vyplněné za žalobce, za svou osobu však nikoliv, neboť není společně posuzovanou osobou.
11. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 4. 10. 2023 byla žalobcova žádost o doplatek na bydlení zamítnuta. Správní orgán I. stupně konstatoval, že žalobce na základě nájemní smlouvy užívá pokoj v bytě, který sdílí se svou opatrovníci, dle smlouvy o nájmu pokoje je vlastníkem bytu dcera opatrovnice, pro účely doplatku na bydlení tak jsou žadatel a jeho opatrovnice společně posuzovanými osobami. Dle § 49 odst. 2 písm. b) zákona o pomoci v hmotné nouzi je příjemce dávky povinen vyhovět výzvě, aby osvědčil skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, její výši nebo výplatu, dle § 49 odst. 5 téhož zákona nesplní-li osoba uvedená v odst. 1 až 4 ve lhůtě stanovené příslušným orgánem povinnosti uvedené v odstavcích 1 až 4, může být po předchozím upozornění žádost o dávku zamítnuta, výplata dávky zastavena nebo dávka odejmuta. Vzhledem k tomu, že žadatel zastoupený opatrovníkem ve lhůtě do 8 dnů od doručení výzvy nesplnil povinnosti mu ukládané, když nebyly doloženy požadované formuláře „Prohlášení o celkových sociálních a majetkových poměrech“ a „Doklad o výši měsíčních příjmů“ opatrovnice, nebyl ani doložen tiskopis „Ostatní společně posuzované osoby“, rovněž nebylo objasněno, odkud pocházejí finanční prostředky na Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

úhradu nákladů na bydlení žalobce, správní orgán I. stupně tak v souladu s § 49 zákona o pomoci v hmotné nouzi využil možnosti správní úvahy a došel k závěru, že nemohl posoudit celkové sociální a majetkové poměry žadatele a společně posuzované osoby, které jsou důležité pro stanovení nároku na dávku.

12. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce dne 23. 10. 2023 odvolání, které doplnil dne 6. 11. 2023. V odvolání uplatnil obdobné námitky jako v žalobě.
13. V napadeném rozhodnutí ze dne 8. 2. 2024 žalovaný shrnul obsah spisové dokumentace, poukázal na právní úpravu dle § 2 odst. 1, § 49 odst. 1 písm. a), § 49 odst. 3 písm. a), § 49 odst. 4 a 5 zákona o pomoci v hmotné nouzi a dále § 4 odst. 1 písm. d) zákona o životním a existenčním minimu, zjistil, že žalobce byl dlouhodobým příjemcem dávek pomoci v hmotné nouzi, příspěvku na živobytí a doplatku na bydlení a dávky státní sociální podpory příspěvku na bydlení, a to za situace, kdy od února 2013 do března 2022 využíval byt, jenž vlastní opatrovnice, a v současnosti žije na výše uvedené adrese v jedné bytové jednotce společně s opatrovníci, tento byt společně užívají, přičemž každý z nich má uzavřenou nájemní smlouvu k nájmu pokoje nacházejícího se v jednom bytě, který vlastní dcera opatrovnice. Žalovaný tak došel k závěru, že nájemní smlouvy s majitelkou bytu, osobou blízkou opatrovnice, byly uzavřeny účelově, a proto opatrovnice nebyla vyloučena z okruhu společně posuzovaných osob. Nelze přisvědčit námitce, že opatrovnice s žalobcem nevedou společnou domácnost a společně nehospodaří, nelze totiž být opatrovníkem osobě omezené na svéprávnosti v oblasti hospodaření s penězi a majetkem nepřevyšující jeho měsíční příjem ze sociálních dávek, uzavírání smluv, sepsání závěti, rozhodování o zdravotním stavu, jednání s úřady a institucemi, osobě trpící lehkou mentální retardací, generalizovanou epilepsií a syndromem závislosti na alkoholu a současně tvrdit, že je pro opatrovnici cizí osoba, která se o sebe sama stará a hospodaří. Správní orgán I. stupně postupoval v souladu s § 2 a § 3 správního řádu a s § 49 odst. 5 zákona o pomoci v hmotné nouzi, když žádost zamítnul pro nesplnění povinnosti společně posuzované osoby.
14. Součástí odvolacího správního spisu je rovněž Informace ze záznamu ze sociálního šetření ze dne 22. 9. 2022.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

15. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.), a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
16. Soud ve věci rozhodl bez jednání, neboť postupoval dle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.
17. Podle § 33 odst. 1 zákona o pomoci v hmotné nouzi nárok na doplatek na bydlení má vlastník bytu, který jej užívá, nebo jiná osoba, která užívá byt na základě smlouvy, rozhodnutí, nebo jiného právního titulu, jestliže by po úhradě odůvodněných nákladů na bydlení snížených o příspěvek na bydlení podle jiného právního předpisu byl příjem vlastníka bytu nebo jiné osoby, která užívá byt, zvýšený o vyplacený příspěvek na živobytí nižší než částka živobytí osoby (§ 24) (písm. a), nebo příjem společně posuzovaných osob zvýšený o vyplacený příspěvek na živobytí nižší než částka živobytí společně posuzovaných

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

osob (§ 24) (písm. b); právní titul k užívání bytu je přitom nezbytné prokázat písemným dokladem, přičemž předložení čestného prohlášení k tomuto účelu nestačí.

18. Podle § 33 odst. 2 zákona o pomoci v hmotné nouzi *podmínkou nároku na doplatek na bydlení je získání nároku na příspěvek na živobytí. Doplatek na bydlení lze přiznat s přihlédnutím k jejím celkovým sociálním a majetkovým poměrům také osobě, které příspěvek na živobytí nebyl přiznán z důvodu, že příjem osoby a společně posuzovaných osob přesáhl částku živobytí osoby a společně posuzovaných osob, ale nepřesáhl 1,3násobek částky živobytí osoby a společně posuzovaných osob.*
19. Podle § 21 odst. 1 zákona o pomoci v hmotné nouzi *nárok na příspěvek na živobytí má osoba v hmotné nouzi podle § 2 odst. 2 písm. a), jestliže její příjem a příjem společně posuzovaných osob (§ 9 odst. 2) nedosahuje částky živobytí posuzovaných osob.*
20. Podle § 2 odst. 1 zákona o pomoci v hmotné nouzi *pro účely posuzování stavu hmotné nouze se příjmy a sociální a majetkové poměry osoby, která žádá o dávku, posuzují společně s příjmy a sociálními a majetkovými poměry dalších osob. Okruh těchto společně posuzovaných osob se posuzuje podle zákona o životním a existenčním minimu, pokud tento zákon nestanoví jinak.*
21. V projednávané věci byla žádost žalobce o doplatek na bydlení zamítnuta, neboť opatrovnice, kterou žalovaný považoval za společně posuzovanou osobu, přes výzvu nepředložila požadované informace o svých poměrech a příjmech.
22. Soud se tak k žalobní námitce nejprve zabýval otázkou, zda opatrovnice spadá do okruhu společně posuzovaných osob.
23. Podle § 8 odst. 1 písm. b) zákona o pomoci v hmotné nouzi *orgán pomoci v hmotné nouzi může z okruhu společně posuzovaných osob vyloučit osobu, u které žadatel o dávku prokáže, že ačkoliv společně s ní užívá byt, jiný než obytný prostor nebo ubytovací zařízení, nepodílí se s touto osobou na úhradě nákladů společných potřeb, je-li jinou osobou podle zákona o životním a existenčním minimu.*
24. Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o životním a existenčním minimu *společně se pro účely tohoto zákona, není-li dále stanoveno jinak, posuzují jiné osoby, které společně užívají byt, s výjimkou osob, které prokáží, že spolu trvale nežijí a společně neuhrazují náklady na své potřeby.*
25. Okruh společně posuzovaných osob je stanoven v zákoně o životním a existenčním minimu a zákoně o pomoci v hmotné nouzi, úprava je postavena na konstrukci, že pro účely dávek pomoci v hmotné nouzi se kromě osob, které vůči sobě mají vyživovací povinnost, společně posuzují rovněž osoby, které společně užívají byt, jiný než obytný prostor nebo ubytovací zařízení (tzv. jiné osoby podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o životním a existenčním minimu). Z tohoto pravidla však v případě tzv. jiných osob existuje výjimka. Pokud osoby, které spolu užívají byt, ubytovací zařízení nebo jiný než obytný prostor, prokáží, že spolu trvale nežijí a společně neuhrazují náklady na své potřeby, nejedná se o společně posuzované osoby. Jedná se tedy o situace, kdy žadatel sdílí byt s jinou osobou, avšak společně ne hospodáří. Je povinností žadatele, aby takovou skutečnost správnímu orgánu prokázal.

26. Soud předně shledal zcela chybnou argumentaci žalovaného, který ze samotné skutečnosti opatrovnictví žalobce dovozoval, že opatrovnice musí být společně posuzovanou osobou, která s žalobcem společně hospodaří.
27. V řízení nebylo sporné, že žalobce je omezený ve svéprávnosti v oblasti hospodaření s penězi a s majetkem do výše nepřesahující jeho měsíční příjem ze sociálních dávek, uzavírání jakýchkoli smluv a v jednání s úřady a s institucemi.
28. Institut opatrovníka (opatrovnictví člověka) je upraven v zákoně č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), a to v rámci zastoupení, zejména v ust. § 436 a násl., § 457 a násl. a § 465 a násl. Opatrovník jmenovaný soudem člověku, jehož svéprávnost byla omezena (§ 465), je jeho zástupcem, což znamená, že jedná za opatrovance, přičemž ze zastoupení vznikají práva a povinnosti přímo zastoupenému. Opatrovník a opatrovanec jsou však samostatné osoby, opatrovník zastupuje opatrovance v rozsahu omezení svéprávnosti, což může zahrnovat i hospodaření se jměním opatrovance, v takovém případě je dle § 485 občanského zákoníku povinen pravidelně předkládat soudu vyúčtování správy jmění. Z toho jasně plyne, že majetek opatrovníka a opatrovance jsou oddělené, opatrovník je povinen chránit zájmy opatrovance a správu jeho majetku je povinen vyúčtovávat, nemá však k opatrovanci vyživovací povinnost. Z pouhé skutečnosti, že Mgr. M. Š. je opatrovník žalobce, tak nelze dovozovat, že vedou společnou domácnost a společně hospodaří, a tedy ji z tohoto titulu nelze automaticky považovat za společně posuzovanou osobu. Žalovaný postupoval nezákonně, pokud o takovou úvahu opřel napadené rozhodnutí.
29. Navíc, žalobce je omezen ve svéprávnosti pouze co do hospodaření s penězi a majetkem ve výši převyšující jeho měsíční příjem ze sociálních dávek, není tak omezen ve veškerém nakládání se svými financemi. Podle § 64 občanského zákoníku ani rozhodnutí o omezení svéprávnosti nezabavuje člověka práva samostatně právně jednat v běžných záležitostech každodenního života. Takovým jednáním je dle odborné literatury *„jakékoliv právní jednání směřující k uspokojení obvyklých, zpravidla periodicky se opakujících potřeb člověka, např. každodenní nákup potravin, běžných spotřebních věcí, léků, přeprava veřejnými hromadnými dopravními prostředky, návštěva kulturních a společenských zařízení“*¹
30. Soud nepochybně, že dle shora uvedené zákonné úpravy pokud žadatel sdílí byt s jinou osobou, avšak společně nehospodaří, musí tuto skutečnost společně s příslušnou osobou prokázat, na nich tak leží důkazní břemeno. Žalobce a opatrovnice však od počátku správního řízení tvrdili, že opatrovnice nespadá do okruhu společně posuzovaných osob, a to s odkazem na popis své situace: nevedou společnou domácnost, společně nehospodaří, nejsou ani příbuzní, ani manželé či partneři, žijí samostatné životy, žalobce má v nájmu samostatný pokoj a sám platí nájemné a poplatky. O vyloučení opatrovnice z okruhu společně posuzovaných osob opakovaně žádali. Na důkaz svých tvrzení doložili správnímu orgánu I. stupně smlouvu o nájmu pokoje, příjmový doklad a čestná prohlášení žalobce i opatrovnice (čestná prohlášení opatrovnice ze dne 27. 7. 2023 a 2. 9. 2023, čestné prohlášení žalobce ze dne 3. 9. 2023).
31. Správní orgán I. stupně však na tuto žádost žalobce a předložené podklady nijak nereagoval, nesdělil žalobci, zda opatrovnici za společně posuzovanou osobu považuje

¹ PETROV, Jan, VÝTISK, Michal, BERAN, Vladimír a kol. Občanský zákoník. 2. vydání (3. aktualizace). Praha: C. H. Beck, 2024

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

či nikoli, a zejména nesdělil, z jakých důvodů nepovažuje předložené důkazy za dostatečné k prokázání toho, že opatrovnice není společně posuzovanou osobou, popř. jaké doklady by bylo potřebné doplnit. Správní orgán I. stupně pouze ve výzvě ze dne 17. 8. 2023 sdělil opatrovnici, že ji považuje za společně posuzovanou osobu, aniž by však vysvětlil, z jakého důvodu, a aniž by vysvětlil, proč nepovažuje předložené podklady za způsobilé k vyvrácení tohoto závěru.

32. Tato pochybení správní orgán I. stupně nenapravit ani v prvostupňovém rozhodnutí, kde bez dalšího vycházel z toho, že opatrovnice je společně posuzovanou osobou, neboť žalobce má nájemní smlouvu na jeden pokoj v bytě, kde bydlí rovněž jeho opatrovnice. Správní orgán I. stupně tak zcela opomenul, že dle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o životním a existenčním minimu společně posuzovanými nejsou jiné osoby, které sice společně užívají byt, ale které prokáží, že spolu trvale nežijí a společně neuhrazují náklady na své potřeby. Správní orgán se vůbec nevypořádal s žádostí a argumentací žalobce a jeho opatrovnice vznesené v průběhu řízení, dle které opatrovnice není z tvrzených důvodů společně posuzovanou osobou, ani se nijak nevyjádřil k doloženým podkladům, které nijak nevyhodnotil. Prvostupňové rozhodnutí je tak v tomto směru nepřezkoumatelné. Správní orgán I. stupně následně postupoval tak, že žádost zamítl z důvodu neosvědčení skutečností rozhodných pro nárok na dávku ze strany žalobce a společně posuzované osoby, aniž by v návaznosti na námitky žalobce dostatečně odůvodnil, proč opatrovnici považoval za společně posuzovanou osobu, tato otázka nebyla v řízení postavena najisto. V důsledku toho je prvostupňové rozhodnutí i nezákonné.
33. Žalobce v rámci odvolání znovu namítal, že opatrovnice není společně posuzovanou osobou, k čemuž uvedl popis jejich situace.
34. Žalovaný v napadeném rozhodnutí pochybení správního orgánu I. stupně nenapravit, použil shora uvedenou chybnou argumentaci o tom, že opatrovnici je třeba již z důvodu opatrnickví považovat za společně posuzovanou osobu. Jak však bylo vysvětleno výše, nelze z této skutečnosti automaticky dovozovat, že vedou společnou domácnost a společně hospodaří. Žalovaný dále poukázal na to, že žalobce má nájemní smlouvu na pokoj v bytě, jehož vlastníkem je dcera opatrovnice, stejně tak má takovou nájemní smlouvu opatrovnice, společně tak užívají byt, který je pronajatý dcerou opatrovnice. Z toho dovodil účelovost nájemních smluv a závěr, že opatrovnice je společně posuzovanou osobou. Soud však takové odůvodnění považuje za nesrozumitelné, žalovaný přesvědčivě nevysvětlil, z čeho dovozuje uvedenou účelovost, resp. jaký nepatřičný účel v uvedeném schématu spatřuje a komu by měl sloužit k jakému cíli, neuvedl ani žádná zákonná ustanovení, z jakých dovozuje případnou nedovolenost takového uspořádání. Rovněž ani nevysvětlil, jak tyto skutečnosti svědčí o tom, že opatrovnice a žalobce společně hospodaří tj. společně uhrazují náklady na své potřeby. Ani žalovaný tedy řádně a s ohledem na zákonné podmínky nevysvětlil, proč opatrovnici považoval za společně posuzovanou osobu, a neuvedl, z jakých důvodů nepovažoval argumenty a důkazy předložené v řízení žalobcem a opatrovnici za dostatečné k prokázání toho, že opatrovnice není společně posuzovanou osobou. Napadené rozhodnutí je tak z tohoto důvodu rovněž nepřezkoumatelné.
35. Žalovaný tedy stejně jako správní orgán I. stupně zamítl žádost žalobce z důvodu nesplnění povinností společně posuzované osoby, a rovněž tak učinil nesprávně v situaci, kdy nebylo dostatečně zdůvodněno, na jakém základě považuje opatrovnici za společně posuzovanou osobu, jak byly vyhodnoceny důkazy předložené žalobcem a

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

opatrovníci a tedy, zda se žalobci podařilo prokázat, že s opatrovníci společně nehospodaří. S ohledem na to je i napadené rozhodnutí nezákonné, neboť nebylo postaveno najisto, zda je nezbytné do posuzování podmínek pro vznik nároku zahrnovat společně posuzovanou osobu.

36. Pro úplnost soud uvádí, že není zřejmé, jaký význam má pro rozhodování o dávce doplatek na bydlení na základě žádosti ze dne 24. 7. 2023, skutečnost, že žalobce od roku 2013 do března 2022 užíval byt, jehož vlastníkem byla opatrovnice, žalovaný to v napadeném rozhodnutí nijak nevysvětlil.
37. S ohledem na výše uvedené se soud nevyjadřoval k tomu, zda se žalobci a opatrovníci v řízení podařilo předloženými důkazy prokázat, že spolu trvale nežijí a společně neuhrazují náklady na své potřeby, neboť to musí v první řadě učinit správní orgány, teprve poté může jejich závěry a vyhodnocení předložených důkazů soud přezkoumat.
38. Soud proto uzavírá, že nebyly splněny podmínky pro postup dle § 49 odst. 5 zákona o pomoci v hmotné nouzi a žalovaný tak postupoval nezákonně.
39. Soud neprováděl k důkazu listiny přiložené k žalobě, neboť byly součástí správního spisu, dále neprováděl k důkazu rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 19. 5. 2022 č.j. 28 Nc 22010/2021-60, neboť omezení svéprávnosti žalobce bylo v řízení nesporné.
40. Z výše uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí zrušil pro jeho nepřezkoumatelnost a nezákonnost dle § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. a § 78 odst. 1 s.ř.s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení v souladu s § 78 odst. 4 s.ř.s. V dalším řízení bude žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).
41. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce byl ve věci úspěšný, ale žádné náklady řízení mu nevznikly.
42. Soud shledal závažné důvody k přednostnímu projednání dané věci ve smyslu § 56 odst. 1 s.ř.s, a to zejména s ohledem na to, že předmětem řízení je dávka týkající se zajištění základních existenčních potřeb žalobce a s ohledem na žádost opatrovnice, kde sdělila, že žalobce je trvale invalidní, bez nároku na důchod, retardovaný epileptik, po operaci mozku, částečně zbavený svéprávnosti, od státu přes dva roky nedostal ani korunu, dostal výpověď z bytu a jeho situace je kritická.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na

sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 10. října 2024

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.